

oliquiderade uppbördsmedel, för sålunda indrifna medel hälften af uppbörds-
mannens andel i stadgade stämmoböter.

Då med uppbördsprovision vid indrifning af resterande kommunal-
utskylder icke läser kunna förstås detsamma som stämmoböter vid indrif-
ning af obetalda kronoutskylder, får jag alltså hemställa:

det Riksdagen ville till Kongl. Maj:t ingå med underdånig an-
hållan att så måtte varda förordnadt, att fjerdingsman, då han
ensam ombestyr denna uppbörd eller pantning, måtte erhålla minst
tre fjerdedelar af uppbördsprovisionen, och då han anmodas biträda
kronans uppbördsmän härmed, han måtte erhålla hälften.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1873.

Lars Börjesson,
från Halland.

N:o 15.

*Af Herr **Törnfeldt**: Om ersättning af statsmedel för sådan löne-
förhöjning, som vid verkställd lönereglering blifvit kom-
minister tillerkänd, men hvars tillämpning hindras af pa-
stors ännu gällande lönekonvention.*

Regleringen af presterskapets löner på grund af nådiga Förordnin-
gen den 11 Juli 1862 har i allmänhet gått ut på att höja komministrar-
nes knappa inkomster. Men denna allmänt erkända gärd af rättvisa kan
dock på många ställen icke blifva tillämpad förr än efter flera års förlopp,
emedan af Kongl. Maj:t stadfästade lönekonventioner på 50 år lägga hin-
der i vägen, der antingen pastor eller församling eller båda få tillsläppa
förhöjningen och derföre icke vilja antaga regleringen så länge den kan

utestängas genom ännu gällande konvention. Riksdagen har visserligen beviljat medel till en liten lindring af nöden, der den är störst, intill dess regleringen kunde hinna verkställas; men hvad hugnad har komminister af en verkställd reglering, der den ej får tillämpas? Detta är att för den hungrige framställa ett skådebröd, som ej får röras. Något grymmare hån kan väl aldrig bedrifvas. Undertecknad får derföre vördsammast föreslå, det Riksdagen måtte pröfva rättvist bevilja och besluta:

att der, i enlighet med nådiga Förordningen den 11 Juli 1862, verkställd reglering af presterskapets lön hindras från tillämpning genom af Kongl. Maj:t stadfästad och ännu gällande lönekonvention, den löneförhöjning, som regleringen tillerkänner komminister, måtte, sedan den blifvit vid kyrkostämman, medelst jemförelse mellan gamla och nya lönen, utrönt och godkänd, årligen, efter ansökan hos Domkapitlet och på dess requisition, meddelas ur statskassan, intill dess löneregleringen blifver tillämpad, och för detta ändamål ett reservationsanslag af 20,000 R:dr ställas till Kongl. Maj:ts disposition för att utdelas i den ordning, att högsta lefnadsåldern företrädesvis kommer i åtnjutande af den tillerkända löneförhöjningen.

Stockholm den 27 Januari 1873.

A. Törnfeldt.

N:o 16.

Af Herr R. Carlén: Om ändring af åtskilliga stadganden i Strafflagen, äfvensom af Kongl. Förordningen den 21 December 1857, i hvad den rör straffarbets och fängelsestraffs verkställande i enrum.

Såsom ledande grundsats vid de genomgripande reformer på strafflagstiftningens område, hvilka under senare tider i nästan alla civiliserade